

24 Juliol 38

1

Estimada Mercè - No sabia que tinguessis
un mètode particular de grafologia, i t'escrivia
ben lluny de pensar que tu t'aniries
"repetant". Aquest món és ple de tantes
calds. Però, pels detalls que me'n dones
em sentia un sistema bastant inspirat
i no em per gres de por, ja que - com no
podia ser menys, trantant-se d'una perso-
na tan herolent - parlaves molt
en els teus anàlisis. De manera
que aquestes S poden significar

que viatjara en un mirall, que
somnava que me'n amava, o que
ni més no, són un senyal de la
meua "elegancia generosa"? D'ara
endavant no fare' altres S.

Si t'he de dir la veritat, ahir era
incapaç de somniar. M'havia
convertit en estàtua de sal. La
lluna, la terra curta, i la ràdio
em van explicar una mica, i
a l'hora de dormir estava més

despert que en tot el dia. A la hi vaig
abaltir-me, i vaig somniar que tot
narrava a ser metge. I Recordo, una
senyora coneguda que em ja venia
a consultar, i vaig fer el diagnòstic
per peces menudes, i fins et podria
dir el que hi vaig veure. Qui
sap si les teres invocacions "contra-
mèdica" no varen fer que somniés
això, enllòc del nano Carheró, per. ex.!

No m'explicaràs mai aquest fet
somni, en jo heia el paper d'un
vellet molt vellet? A hores d'estar
malalt pensava molt sovint en
els meus mitants anys, m'agada
m'imaginar-me amb cabells i bar-
ba blancs, en un sotial de roure,
~~deportant~~ Verdient, com un patriarca,
les vincalacalles dels meus nets. Ara
no m'atreveixo a pensar-hi, sui-
re sovint, car no estic gens
segur del que puc descobrir

per q'omni signi vell. És per això
que m'apassaria saber com m'hi
has somniat tu, car, per molt
que m'heu burlat a don Joan Sabes,
vec molt en el somni.

En donar-me gràcies dels "Fruits"
m'has fet donar que jo et devia
gràcies per "Cimbeli" per "La vie
de Stendhal", per l'albertrès, pels
seranis, pels estius, per les visites,
per un tal requitoll de coses, que
m'he arregonyit i he decidit, d'ara
endavant, donar-te sempre la
gràcia al comptat.

A caló de herenar dues magnifiques
lesques de pa amb tomata. No havia
dit mai que havia tan bones.

Kim penso que ja he tingut ocasió de
dir-te que trobo inconvenient de
aerrar coses nostres antigues. No
vec que et convecessin els racons
muntats d'en Sabes car, per molt exel.

lento que possin, no esqueien al teu cas.
Tampoc veu que et convenia res del
que jo et pugui dir, i per això no t'hi
diré res. Només t'annuncio ~~et veu~~ que
les lletres que m'has escrit a mi
no tindria ocasió de cremar-les, car
les deixaré en Testament a la
biblioteca de Catalunya. Serà una
billtració pòstuma que em veu
parar de tots les lletres.

Tot aquestes llibres que m'obresides
m'interessen molt. les biografies de
Byron i Trugnièner, són per Maudis?
Però ara no puc llegir-les. Tinc una
colla de recors per endlatir. En Falguera
m'ha deixat un "Goethe", que són
700 planes i diu mil Ludwig. Suposo
que és ell el que m'ha fet l'ensopi-
ment d'aquests dies, car ahir no
vais llegir-ne ni una ratlla, i ahir
tinc el cap molt més clar. Encara
no he començat Gimbeli, i si t'és

24-VII-32 25

igual, te'l retindré' uns dies en cura.

No entenc gaire això que em dius d'una addenda pel teu llibre. No sé que tinguis altres poemes neveres copiades que les de *Misericòrdia* (Sec.), i aquestes no són pas quatre o cinc! De tota manera estic disposat a fer tot el que em demanaris i a fer-te un suplement amb els títols que m'indiquis per que així' puguis traïr-me amb més comoditat. — No, no volia dir-ho, perdona'm. Potó fer el que et semblis dels set sonets.

I ara se m'ha acabat la corda. Vol diria contarte les meves impressions de fer un any. No t'enen res de curiós, però hauria d'esperar-me una mica, per no deixar-me cap matís important, i encara no

vec estar ven hi. No valen fer se la
viena, no veuís.

I Res més, per aca.

Ten

Màrius

Vua la mar, sola i arena clara,
l'origina mar als meus pens,
Màrius la riu i tremola, i encara
plena d'estranges veus,
desretlla al bonz de la mura pensa
una llarga remer
d'arrades, manta. Cançons de Tristess,
paraula de doler,
canta de passió, recanes antigues,
solada del meu cor!
ona del record, quan lenta et desliques,
sàbia, miranna i de,
com la ven de l'origina, única i vāria
remint de molt endins,
el men passat i encien en la pegāria
dey meus corsols. ~~bararins.~~

ha fera semana te un aspecte molt simpàtic,
molt hismenista. Com un acord entre nos de tu
i l'esperança. Una meicè-sostingut, o una
esperança be moll?

24-VII-97 33

Ah! cal que me'ndalerei més fet se sentit
seguinta traducció d' "El dardis mar"
No la podre' reme muni?